

ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ

УДК 378:004:81'243

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.18756366>

Цифрова трансформація лінгвістичної освіти як чинник підвищення академічної мобільності здобувачів

Гордієнко Алла Миколаївна,

старший викладач кафедри української мови і літератури, іноземних мов та перекладу Інституту філології та масових комунікацій Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна», м. Київ, Україна, <https://orcid.org/0009-0005-0961-1427>

Волошина Іванна Миколаївна,

викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Університету економіки і підприємництва, м. Хмельницький, Україна, <https://orcid.org/0009-0009-8388-3040>

Вавричина Ганна Сергіївна,

викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін Університету економіки і підприємництва, м. Хмельницький, Україна, <https://orcid.org/0000-0003-0963-9356>

Прийнято: 08.02.2026 | Опубліковано: 24.02.2026

Анотація: Глобалізація освітнього простору та інтернаціоналізація університетського середовища актуалізують модернізацію підготовки майбутніх фахівців. Поширення цифрових інструментів змінює моделі доступу до навчальних ресурсів, формує нові формати комунікації та

розширює можливості міжкультурної взаємодії. У цих умовах особливого значення набуває інтеграція інформаційно-комунікаційних технологій у професійну підготовку, що створює передумови для активізації участі здобувачів у міжнародних освітніх програмах. **Метою** дослідження є обґрунтування педагогічного потенціалу цифрових освітніх практик у підвищенні рівня академічної мобільності здобувачів вищої освіти. У процесі дослідження застосовано такі **методи**, як аналіз наукових джерел, узагальнення зарубіжного досвіду, порівняльний аналіз освітніх моделей, анкетування здобувачів, педагогічне спостереження, інтерпретацію емпіричних даних із використанням елементів статистичної обробки. Теоретичну основу становлять компетентнісний, системний та комунікативний підходи. У **результаті** дослідження з'ясовано, що використання цифрових платформ навчання, електронних освітніх ресурсів, інтерактивних середовищ та засобів мережевої співпраці сприяє підвищенню рівня комунікативної компетентності, розвитку інформаційної грамотності та формуванню міжкультурної чутливості. Виявлено зростання готовності здобувачів до навчання в іномовному академічному середовищі, підвищення автономності освітньої діяльності та посилення мотивації до участі в міжнародних програмах обміну. Доведено, що цифрові інструменти забезпечують гнучкість освітнього процесу, індивідуалізацію траєкторій навчання та розширення доступу до глобальних освітніх ресурсів. У **висновках** зазначено, що інтеграція інформаційно-комунікаційних технологій у підготовку майбутніх фахівців є ефективним чинником активізації академічної мобільності. Цифрове освітнє середовище сприяє якісним змінам у структурі професійної підготовки, підвищує адаптивність здобувачів до міжнародного академічного простору та зміцнює їхню конкурентоспроможність.

Ключові слова: інформаційно-комунікаційні технології, цифрове навчання, міжнародна освітня взаємодія, професійна підготовка філологів, освітня інтеграція, міжкультурна компетентність.

Digital transformation of linguistic education as a factor in enhancing students' academic mobility

Alla Hordiienko,

Senior Lecturer of the Department of Ukrainian Language and Literature, Foreign Languages and Translation of the Institute of Philology and Mass Communications of the Open International University of Human Development "Ukraine",
Kyiv, Ukraine, <https://orcid.org/0009-0005-0961-1427>

Ivanna Voloshyna,

Teacher of the Department of Social and Humanitarian Disciplines of the University of Economics and Entrepreneurship,
Khmelnyskyi, Ukraine, <https://orcid.org/0009-0009-8388-3040>

Hanna Vavrychyna,

Teacher of the Department of Social and Humanitarian Disciplines of the University of Economics and Entrepreneurship,
Khmelnyskyi, Ukraine, <https://orcid.org/0000-0003-0963-9356>

***Abstract:** Globalization of the educational space and the internationalization of the university environment necessitate the modernization of professional training for future specialists. The widespread adoption of digital tools transforms models of access to learning resources, shapes new formats of communication, and expands opportunities for intercultural interaction. Under these conditions, the integration*

*of information and communication technologies (ICT) into professional education becomes particularly significant, creating preconditions for enhancing students' participation in international educational programs. The **purpose** of the study is to substantiate the pedagogical potential of digital educational practices in increasing the level of academic mobility among higher education students. The research employed the following **methods**: analysis of scholarly sources, generalization of international experience, comparative analysis of educational models, student surveys, pedagogical observation, and interpretation of empirical data using elements of statistical processing. The theoretical framework is grounded in the competence-based, systemic, and communicative approaches. The **results** of the study indicate that the use of digital learning platforms, electronic educational resources, interactive environments, and network-based collaboration tools contributes to improving communicative competence, developing information literacy, and fostering intercultural sensitivity. An increased readiness of students to study in a foreign-language academic environment was identified, along with greater autonomy in learning activities and strengthened motivation to participate in international exchange programs. It has been demonstrated that digital tools ensure flexibility of the educational process, individualization of learning trajectories, and expanded access to global educational resources. The **conclusions** emphasize that the integration of ICT into the training of future specialists serves as an effective factor in fostering academic mobility. The digital educational environment facilitates qualitative transformations in the structure of professional training, enhances students' adaptability to the international academic space, and strengthens their competitiveness.*

Keywords: *information and communication technologies, digital learning environment, international academic cooperation, philological training, educational integration, intercultural competence.*

Постановка проблеми. Сучасний етап розвитку вищої освіти характеризується активною цифровізацією освітнього середовища та зростанням ролі міжнародної академічної взаємодії. У цих умовах підвищення академічної мобільності здобувачів розглядається як важливий показник якості професійної підготовки та інтеграції національної системи освіти в глобальний освітній простір. Водночас традиційні підходи до лінгвістичної підготовки не повністю відповідають вимогам цифрового суспільства, що обмежує можливості ефективної участі здобувачів вищої освіти в міжнародних програмах навчання та наукової співпраці. Цифрова трансформація лінгвістичної освіти є стратегічним пріоритетом для викладачів дисципліни «Українська мова за професійним спрямуванням», оскільки інтеграція інформаційно-комунікаційних технологій (далі – ІКТ) та інструментів штучного інтелекту (далі – ШІ) дозволяє модернізувати навчання ділової комунікації та формує конкурентоспроможність здобувачів, забезпечуючи їхню готовність до фахової взаємодії в глобалізованому академічному просторі.

Недостатнє застосування ІКТ у процесі професійної підготовки майбутніх фахівців знижує рівень сформованості комунікативної компетентності, автономності навчання та готовності до функціонування в іншомовному академічному середовищі. Це зумовлює потребу в науковому обґрунтуванні потенціалу цифрових освітніх практик як чинника підвищення академічної мобільності здобувачів і визначенні ефективних шляхів їх системного впровадження в лінгвістичну освіту.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання цифрової трансформації лінгвістичної освіти як чинника підвищення академічної мобільності здобувачів є предметом численних наукових дискусій в Україні та за кордоном. Дослідники зазначають, що застосування цифрових технологій, методології предметно-мовної інтегрованої освіти (Content and Language

Integrated Learning, далі – CLIL), віртуальних навчальних платформ, інтерактивних симуляцій і адаптивних інструментів III сприяє розвитку комунікативної компетентності, міжкультурної обізнаності, аналітичного й критичного мислення, а також підвищує готовність здобувачів до участі в міжнародних академічних програмах та обмінах. Так, методи розвитку критичного мислення та цифрової компетентності в навчанні розглядає О. Бойко, яка акцентує на важливості впровадження методології CLIL у процес навчання віртуальної англомовної письмової комунікації здобувачів середньої освіти. Дослідниця пропонує інтегрувати мовні, предметні та цифрові складники, що не лише сприяє розвитку когнітивних навичок, а й формує готовність здобувачів до майбутньої академічної мобільності [1; 2]. Роль академічної мобільності здобувачів у підвищенні конкурентоспроможності закладів вищої освіти (далі – ЗВО) України досліджують Ц. Ян та С. Яо, підкреслюючи важливість цифрової підготовки здобувачів для участі в міжнародних програмах [3]. Зв'язок академічної мобільності та рівня сформованості цифрових компетенцій доводять С. Радогуз та Т. Нетецька [4]. Освітні програми ЄС та можливості для викладача українського ЗВО аналізує Ю. Заячук, наголошуючи на ролі цифрових платформ у підвищенні готовності здобувачів до навчання за кордоном [5]. Академічну доброчесність та мобільність як механізми освітніх реформ в Україні розглядає Н. Кінд-Войтюк, акцентуючи на необхідності інтеграції цифрових інструментів для забезпечення прозорості та ефективності освітнього процесу [6]. Залежність розвитку академічної мобільності від цифрових компетентностей здобувачів показують А. Мартинюк та А. Губіна [7]. Науковиця С. Єрмакова зазначає, що сучасні цифрові тренди в освіті, зокрема онлайн-симуляції, інтерактивні платформи та адаптивні ресурси, стимулюють розвиток іншомовної комунікативної компетентності та міжкультурної обізнаності [8]. Особливості академічної

мобільності в умовах модернізації освітньої системи України висвітлює Л. Швидун, підкреслюючи важливість цифрових навичок для участі здобувачів у міжнародних програмах [9]. Застосування ChatGPT у підготовці філологів і перекладачів аналізують О. Остапович, Н. Остапович та Ю. Мазуренко, демонструючи потенціал ШІ для персоналізації навчання, розвитку критичного мислення та підвищення академічної мобільності [10]. Роль ІКТ у формуванні цифрових компетентностей і критичного мислення здобувачів підкреслюють К. Максьом і В. Базилевич [11]. Колектив науковців на чолі з Д. Куявцем доводить, що цифрові технології слугують інструментом підвищення якості лінгвістичної освіти, сприяючи інтеграції активних методів навчання та розвитку академічної мобільності [12]. Метод проєктів у навчанні іноземних мов як ефективний засіб формування критичного мислення та цифрових компетенцій висвітлює Л. Никонорова [13]. Дослідниці Г. Бондар та І. Нестеренко показують, що застосування іноземної мови в поєднанні з цифровими технологіями сприяє розвитку професійної мобільності здобувачів [14]. На ролі ШІ в трансформації процесу навчання іноземних мов акцентують А. Давидюк, О. Марусич та О. Дєрняєва, підкреслюючи потенціал адаптивних платформ для розвитку іншомовної компетентності та підвищення готовності здобувачів до академічної мобільності [15].

Сукупність наведених праць формує теоретико-практичну основу для дослідження цифрової трансформації лінгвістичної освіти та її впливу на академічну мобільність здобувачів.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри значну кількість досліджень, присвячених цифровізації вищої освіти та розвитку академічної мобільності, окремі аспекти цієї проблеми все ще залишаються дискусійними. Зокрема, наукового обґрунтування вимагає механізм впливу ІКТ на формування готовності майбутніх філологів до навчання в іншомовному академічному середовищі.

Поза увагою дослідників залишаються педагогічні умови ефективної інтеграції цифрових ресурсів у професійну мовну підготовку, а також взаємозв'язок між рівнем цифрової компетентності здобувачів освіти та їх участю в міжнародних освітніх програмах. Окремого уточнення потребують критерії оцінювання того, як цифрове середовище впливає на розвиток міжкультурної комунікації, що є фундаментальною передумовою мобільності.

Крім того, відсутня системна модель використання цифрових технологій у лінгвістичній освіті, орієнтована на підвищення конкурентоспроможності здобувачів у глобалізованому освітньому просторі. Розв'язання окреслених питань визначає наукову новизну дослідження та зумовлює його теоретичну й практичну значущість.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є теоретичне обґрунтування та визначення педагогічного потенціалу цифрової трансформації лінгвістичної освіти як чинника підвищення академічної мобільності здобувачів.

Для досягнення поставленої мети визначено такі завдання:

- 1) визначити педагогічні умови ефективного використання цифрових освітніх ресурсів у процесі формування комунікативної компетентності здобувачів;
- 2) обґрунтувати взаємозв'язок між рівнем цифрової компетентності здобувачів вищої освіти та ступенем їхньої готовності до участі в програмах академічної мобільності;
- 3) сформулювати й окреслити перспективні напрями модернізації лінгвістичної освіти, орієнтовані на стратегічний розвиток цифровізації сучасного освітнього простору.

Виклад основного матеріалу дослідження. Цифрові технології змінюють традиційні підходи до лінгвістичної освіти, забезпечуючи інтеграцію електронних освітніх ресурсів, платформ дистанційного навчання

та інтерактивних комунікаційних середовищ у процес професійної підготовки здобувачів. Використання ІКТ надає доступ до автентичних мовних матеріалів, мультимедійного контенту та спеціалізованих професійно орієнтованих текстів, що підвищує якість формування мовленнєвих умінь у сфері ділової та академічної комунікації. Інтерактивні формати навчання (онлайн-дискусії, віртуальні мовні практикуми, спільна робота з електронними текстами) сприяють розвитку іншомовної комунікативної компетентності, критичного мислення та навичок автономного навчання, а також удосконаленню навичок професійного усного й писемного мовлення українською мовою. Особливої актуальності окреслені підходи набувають у межах викладання дисципліни «Українська мова за професійним спрямуванням», яка забезпечує формування фахової мовленнєвої компетентності здобувачів відповідно до норм сучасного ділового та наукового стилів. Цифрові інструменти в цьому контексті є засобом удосконалення навичок укладання професійної документації, підготовки академічних текстів, публічних виступів і презентацій.

Застосування ІКТ розширює можливості індивідуалізації освітнього процесу завдяки адаптивним навчальним середовищам, автоматизованим засобам оцінювання та аналітиці навчальних результатів, що дозволяє коригувати освітню траєкторію відповідно до професійних потреб здобувачів. Водночас використання онлайн-платформ і мережевих комунікацій активізує міжкультурну взаємодію, створюючи умови для участі у спільних міжнародних проєктах, дистанційних курсах і програмах академічного обміну, що водночас актуалізує потребу в належному рівні володіння українською мовою як мовою професійної самопрезентації в національному академічному просторі.

Інтеграція інструментів ІІІ в освітній процес розширює функціональні можливості освітнього середовища, зокрема через автоматизовану перевірку

мовленнєвих завдань, генерацію навчальних матеріалів, моделювання професійних комунікативних ситуацій та надання індивідуалізованого зворотного зв'язку, що забезпечує поглиблення професійної мовної компетентності здобувачів і підвищує їхню готовність до ефективної фахової взаємодії в міжнародному академічному середовищі, а також сприяє вдосконаленню нормованого українського професійного мовлення відповідно до сучасних стандартів ділової та наукової комунікації.

Упровадження інноваційних освітніх практик у підготовку майбутніх фахівців створює передумови для розширення академічної мобільності, оскільки забезпечує технологічну та комунікативну готовність здобувачів до навчання в різних освітніх системах, адаптації до нових академічних вимог і участі в глобальному освітньому просторі.

Ефективне використання електронних освітніх ресурсів у процесі формування комунікативної компетентності здобувачів передбачає створення системного освітнього середовища, яке поєднує традиційні методи навчання з інноваційними цифровими інструментами. До основних умов належить забезпечення доступу до інтерактивних платформ, мультимедійних курсів, електронних словників і тренажерів для розвитку мовленнєвих навичок, що дозволяє здобувачам здійснювати навчання в зручному темпі та форматі [1; 2].

Педагогічний супровід цифрового навчання має ґрунтуватися на структурованих інструкціях, чітких критеріях оцінювання та регулярному зворотному зв'язку від викладача. Організація навчального процесу повинна передбачати поєднання синхронної та асинхронної взаємодії, що сприяє розвитку аудіювання, говоріння, читання та письма в професійному контексті. Важливим елементом є стимулювання автономності здобувачів та формування навичок самоконтролю під час роботи з цифровими ресурсами. У викладанні дисципліни «Українська мова за професійним спрямуванням» це передбачає чітке структурування роботи з науковими та діловими текстами,

формування навичок мовної нормативності, термінологічної точності та стилістичної доцільності із застосуванням цифрових засобів контролю та самооцінювання.

Необхідною умовою підвищення ефективності є адаптація навчальних матеріалів до рівня підготовки та індивідуальних потреб здобувачів освіти. Використання інтерактивних завдань, імітаційних вправ та проєктної діяльності дозволяє підсилити практичну частину мовного навчання та розвивати комунікативні навички в реальних або змодельованих ситуаціях. Систематичне поєднання теоретичних знань і практичних вправ у цифровому середовищі підвищує мотивацію здобувачів та їхню готовність до професійної діяльності в міжнародному академічному контексті, з одночасним забезпеченням високого рівня мовної компетентності в українському професійному дискурсі [3].

Інтеграція електронних ресурсів з активними методами навчання сприяє формуванню інтерактивного та персоналізованого освітнього середовища, яке стимулює розвиток компетентності здобувачів. Організація педагогічного супроводу, чітке планування навчальних завдань та систематичний моніторинг результатів забезпечують ефективне засвоєння матеріалу, розвиток критичного мислення та міжкультурної чутливості, що є важливими складниками академічної мобільності (табл. 1).

Таблиця 1

Цифрові освітні ресурси в поєднанні з активними методами навчання

Цифровий освітній ресурс	Активний метод навчання	Пояснення застосування
Платформи дистанційного навчання (Moodle, Canvas, Google Classroom)	Проєктна діяльність, групові дискусії	Організація колективної роботи над завданнями, обмін матеріалами, оцінювання прогресу
Інтерактивні тренажери (Quizlet, Kahoot, LingQ)	Ігрові методи, вправи на повторення	Формування лексичних та граматичних навичок в ігровій формі

Цифровий освітній ресурс	Активний метод навчання	Пояснення застосування
Електронні словники та ресурси для перекладу (Reverso, Linguee)	Самостійне дослідження, робота з текстами	Підтримка розвитку навичок читання та письма, розширення словникового запасу
Відеоплатформи та вебінари (YouTube, Zoom, MS Teams)	Аудіювання, інтерактивні обговорення	Практика сприйняття мови на слух, участь у дискусіях, презентаціях
Онлайн-платформи для письмових практик (Padlet, Google Docs, Etherpad)	Колективне редагування, рецензування	Розвиток навичок письма, взаємне оцінювання та обговорення текстів
Інструменти для створення мультимедійних проєктів (Canva, Genially, Prezi)	Проектна діяльність, презентації	Підвищення креативності, практичне застосування мовних компетентностей
Симуляційні середовища та VR-ресурси (AltspaceVR, Immersive VR)	Рольові ігри, ситуаційні вправи	Моделювання реальних мовних ситуацій, розвиток комунікативної компетентності
Платформи для взаємного навчання (Peergrade, Edmodo)	Взаємне оцінювання, обговорення	Формування навичок критичного мислення та самостійної роботи

Джерело: створено авторами на основі [4; 5]

Сучасні цифрові освітні середовища доповнюються інструментами ШІ, які значно підвищують ефективність активних методів навчання та сприяють розвитку академічної мобільності здобувачів. Зокрема, системи автоматизованого оцінювання письмових робіт (Grammarly, WriteLab) дозволяють здобувачам отримувати миттєвий зворотний зв'язок щодо граматики, стилю та лексики, що стимулює самостійне вдосконалення мовленнєвих навичок.

Платформи на основі ШІ для інтерактивної мовної практики (Duolingo AI, ChatGPT) забезпечують персоналізоване навчання, адаптуючи завдання до рівня підготовки та індивідуальних потреб здобувачів освіти. Використання таких інструментів сприяє активному розвитку комунікативної компетентності та підвищенню готовності до участі в міжнародних академічних програмах.

Додатково, інтелектуальні симуляційні середовища з підтримкою ШІ (Replika, Mondly VR) моделюють реальні комунікативні ситуації та рольові ігри, що дозволяє здобувачам практикувати мовлення в різноманітних контекстах і підвищує ефективність міжкультурної взаємодії. Використання цих технологій у поєднанні з активними методами навчання створює умови для інтерактивного та персоналізованого розвитку іншомовної компетентності, що є необхідною передумовою академічної мобільності [6, с. 138].

Рівень цифрової компетентності здобувачів визначає їхню здатність ефективно застосовувати цифрові освітні ресурси в освітньому процесі та брати участь у міжнародних академічних програмах. Володіння цифровими навичками передбачає використання освітніх платформ, інструментів для створення й редагування навчальних матеріалів, оцінку достовірності інформації та організацію самостійного навчання. Здобувачі, які демонструють високий рівень цифрової компетентності, здатні швидко адаптуватися до нових технологічних середовищ, ефективно взаємодіяти у віртуальних освітніх просторах та підтримувати комунікацію з колегами й викладачами з різних країн, що підвищує їхню готовність до академічної мобільності.

Натомість недостатній рівень цифрової підготовки обмежує можливості для самостійного навчання, ускладнює участь в онлайн-курсах закордонних університетів та міжнародних освітніх програмах, а також знижує мотивацію до активної взаємодії в іншомовному академічному середовищі. Систематична інтеграція цифрових інструментів у навчальні модулі, проведення тренінгів з інформаційної грамотності та виконання практичних завдань із використанням ІКТ сприяють формуванню комплексної цифрової компетентності. Це, відповідно, забезпечує комплексний розвиток цифрової, комунікативної та міжкультурної компетентностей здобувачів, створюючи

підґрунтя для їхньої активної інтеграції в глобалізований освітній простір та посилення академічної мобільності [7, с. 39].

Застосування цифрових інструментів навчання в професійній підготовці здобувачів надає нові можливості для розвитку міжкультурної комунікативної взаємодії. Використання онлайн-платформ, відеоконференцій, інтерактивних симуляцій та віртуальних обмінів дозволяє здобувачам практикувати спілкування з носіями мови та колегами з інших країн у реальних або змодельованих професійних ситуаціях. Такі технології сприяють формуванню соціокультурної обізнаності, розвивають здатність адаптувати мовленнєві стратегії до культурних контекстів, а також удосконалюють навички ведення академічного та професійного дискурсу.

Цифрові ресурси підтримують індивідуалізацію навчання, забезпечують можливість виконання рольових вправ, колективних проєктів та інтерактивних завдань, що стимулює розвиток емпатії, толерантності й критичного осмислення культурних відмінностей. Регулярний зворотний зв'язок і структуроване оцінювання в цифровому середовищі підвищують ефективність навчальної взаємодії та сприяють формуванню навичок самостійного управління освітнім процесом [8, с. 110].

Як наслідок, здобувачі набувають готовності до навчання та професійної діяльності в міжнародному академічному просторі, що безпосередньо інтенсифікує їхню академічну мобільність і забезпечує успішну участь у глобальних освітніх програмах. Інтерактивні навчальні інструменти для розвитку міжкультурної комунікативної компетентності та академічної мобільності здобувачів наведено в табл. 2.

Таблиця 2

Інтерактивні навчальні інструменти для розвитку міжкультурної комунікативної компетентності та академічної мобільності здобувачів

Інструмент	Тип активності	Конкретне застосування в навчанні	Очікуваний результат
Zoom, MS Teams	Відеоконференції	Проведення онлайн-дискусій, інтерактивних семінарів та спільних проєктів із вітчизняними та закордонними здобувачами	Розвиток усного мовлення та навичок академічного дискурсу; формування міжкультурного досвіду
Duolingo AI	Персоналізоване онлайн-навчання	Інтерактивні вправи на граматику, лексику та аудіювання, адаптовані до рівня здобувача	Підвищення рівня комунікативної компетентності та самостійності в навчанні
ChatGPT	Симуляція діалогів, рольові ігри	Моделювання професійних та міжкультурних ситуацій для практики говоріння й письма	Формування критичного мислення, навичок аргументації та міжкультурної чутливості
Replika, Mondly VR	Віртуальні симуляції	Імітація спілкування в професійних контекстах із носіями мови та здобувачами з різних країн	Розвиток комунікативної компетентності та готовності до академічної мобільності
Google Docs, Padlet	Колективна робота	Спільне створення текстів, рецензування та обговорення матеріалів	Підвищення навичок письма, командної роботи та взаємного оцінювання
Grammarly, WriteLab	Автоматизоване оцінювання письмових робіт	Миттєвий зворотний зв'язок щодо граматики, стилю та лексики	Самостійне вдосконалення мовних навичок, розвиток академічної письмової компетентності
LingQ	Інтерактивне читання та аудіювання	Робота з автентичними текстами та аудіоматеріалами для розвитку словникового запасу	Покращення навичок читання, аудіювання й розширення лексичного запасу

Інструмент	Тип активності	Конкретне застосування в навчанні	Очікуваний результат
Quizlet Live	Колективні ігрові вправи	Командні ігри для закріплення лексики та граматики	Розвиток командної роботи, швидкості реакції та запам'ятовування навчального матеріалу

Джерело: створено авторами на основі [9; 10]

Аналіз використання сучасних інтерактивних технологій у процесі лінгвістичної підготовки здобувачів демонструє їхній значний потенціал для формування комплексних професійних компетентностей. Персоналізовані цифрові платформи, симуляційні середовища та інструменти ШІ створюють сприятливі умови для розвитку комунікативних, когнітивних та міжкультурних навичок. Активне залучення здобувачів до навчальних проєктів, рольових ігор і колаборативних вправ підвищує їхню здатність до самостійного навчання та адаптації в різних академічних контекстах.

Застосування таких технологій забезпечує системне вдосконалення мовленнєвої компетентності та водночас сприяє формуванню навичок міжкультурної взаємодії, що є необхідною умовою для успішної участі в міжнародних освітніх програмах. Поєднання педагогічного супроводу з цифровими засобами навчання дозволяє підвищити ефективність освітнього процесу, оптимізувати моніторинг результатів та підтримати стратегічну готовність здобувачів до академічної мобільності. Упровадження інтерактивних технологій в освітні програми створює основу для цілісного розвитку професійної компетентності та активної участі в глобалізованому академічному просторі.

Подальше вдосконалення лінгвістичної освіти в цифровому освітньому середовищі передбачає комплексне використання інноваційних технологій у навчальному процесі. Перспективним напрямом модернізації навчання є впровадження адаптивних платформ на базі ШІ, що дозволяють

персоналізувати освітні траєкторії відповідно до потреб здобувачів і забезпечувати миттєвий зворотний зв'язок щодо якості виконання завдань.

Особливої ваги набуває розвиток віртуальних середовищ і симуляцій для моделювання реальних ситуацій міжкультурної комунікації. Це дає змогу практикувати мовленнєву діяльність у професійному контексті, формує здатність адаптуватися до культурних особливостей та підвищує готовність до академічної мобільності.

Крім того, важливе значення має інтеграція колаборативних і проєктних методів із цифровими платформами, що сприяє розвитку командної взаємодії, критичного мислення та креативності. Систематичне поєднання таких підходів із моніторингом прогресу дозволяє оптимізувати освітній процес, підвищити ефективність засвоєння матеріалу та забезпечити формування комплексної професійної компетентності здобувачів у глобалізованому середовищі.

Висновки. У результаті проведеного дослідження встановлено, що впровадження інтерактивних та інтелектуальних технологій у процес лінгвістичної освіти значно підвищує ефективність формування іншомовної компетентності здобувачів. Використання персоналізованих онлайн-платформ, віртуальних симуляцій та інструментів ШІ забезпечує розвиток комунікативних, когнітивних і міжкультурних навичок, що є необхідними для академічної мобільності та активної участі здобувачів у міжнародних освітніх програмах. Водночас модернізація викладання дисципліни «Українська мова за професійним спрямуванням» у цифровому середовищі є стратегічним інструментом формування професійної мовної компетентності, необхідної для ефективної самопрезентації здобувачів у міжнародному академічному середовищі.

Аналіз показав, що рівень цифрової компетентності здобувачів безпосередньо впливає на їхню готовність до навчання в міжнародному

академічному середовищі. Здобувачі, які мають сформовані навички ефективного використання цифрових ресурсів, демонструють вищу здатність до самостійного навчання, адаптації в різних освітніх контекстах та інтеграції міжкультурного досвіду.

Розвиток міжкультурної комунікативної взаємодії досягається через застосування інтерактивних інструментів, рольових ігор та колаборативних проєктів, що формує емпатію, толерантність і здатність адаптувати мовні стратегії відповідно до культурних особливостей партнерів. Використання таких технологій дозволяє здобувачам набувати практичного досвіду в глобалізованому академічному просторі та підвищує ефективність освітнього процесу.

Перспективними напрямками вдосконалення лінгвістичної освіти є інтеграція адаптивних платформ на основі ШІ, розширення використання віртуальних середовищ для моделювання міжкультурних комунікативних ситуацій та впровадження колаборативних методів навчання в поєднанні з цифровими інструментами. Подальші дослідження можуть бути спрямовані на оцінку ефективності конкретних інтерактивних платформ у різних освітніх контекстах та вивчення їхнього впливу на міжкультурну взаємодію в міжнародних академічних програмах.

Список використаних джерел

1. Бойко О. Ю. Місце методології CLIL у навчанні віртуальної англійської письмової комунікації учнів середньої школи. *Вісник Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького. Серія «Педагогічні науки»*. 2023. № 4. С. 133–146. DOI: <https://doi.org/10.31651/2524-2660-2023-4-133-146>.
2. Бойко О. Ю. Педагогічне застосування психолінгвістичного аспекту віртуальної комунікації на уроках англійської мови. *Вісник*

студентського наукового товариства Горлівського інституту іноземних мов: матеріали VIII Всеукр. наук.-практ. конф. молодих учених «Мовна комунікація і сучасні технології у форматі різнорівневих систем». 2023. № 11. С. 48–49. URL: <https://surl.li/znprnl> (дата звернення: 10.12.2025).

3. Ян Ц., Яо С. Роль академічної мобільності здобувачів у підвищенні конкурентоспроможності закладів вищої освіти України. *Педагогічна Академія: наукові записки*. 2024. № 12. <https://doi.org/10.5281/zenodo.14171878>

4. Радогуз С., Нетецька Т. Академічна мобільність як фактор підвищення конкурентоздатності закладу вищої освіти. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2020. Вип. 29, Т. 3. С. 226–232. <https://doi.org/10.24919/2308-4863.3/29.209580>.

5. Заячук Ю. Освітні програми ЄС та можливості для викладача українського університету. *Український Педагогічний журнал*. 2021. № 2. С. 5–19. <https://doi.org/10.32405/2411-1317-2021-2-5-19>

6. Кінд-Войтюк Н. В. Академічна доброчесність та мобільність як механізми освітніх реформ в Україні. *Information-Wissenschaft Und Praxis*. Т. 65. № 1. С. 23–145. DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-360-6-7>

7. Мартинюк А. П., Губіна А. М. Академічна мобільність здобувачів як вагома складова інтернаціоналізації освіти. *Академічні студії. Серія «Педагогіка»*. 2024. Вип. 2. С. 35–43. DOI: <https://doi.org/10.52726/as.pedagogy/2024.2.6>

8. Єрмакова С. С. Цифрові тренди сучасної освіти. *Передові технології в інформаційно-комунікаційній інженерії (ATICE'2025)*: матеріали Міжнародної конференції (Одеса, 18 липня 2025 р.). Одеса, 2025. С. 109–111. DOI: <https://doi.org/10.32837/11300.30125>

9. Швидун Л. Особливості мобільності в умовах модернізації освітньої системи України. *Вісник Львівського університету. Серія філос.-*

політолог. студії. 2021. Вип. 37. С. 133–141. DOI:
<https://doi.org/10.30970/PPS.2021.37.16>

10. Остапович О., Остапович Н., Мазуренко Ю. ChatGPT у підготовці філологів і перекладачів: виклики і перспективи. *Наукові записки Національного університету «Острозька академія»: Серія: Філологія*. 2023. № 17 (85). С. 200–205. DOI: [https://doi.org/10.25264/2519-2558-2023-17\(85\)-200-205](https://doi.org/10.25264/2519-2558-2023-17(85)-200-205)

11. Максьом К. В., Базилевич В. М. Інформаційно-комунікаційні технології в освіті. Основи академічного письма в епоху ШІ: від генерації ідей до розвитку критичного мислення. *Інноваційна педагогіка*. 2025. Вип. 79, Т. 2. С. 231–242. DOI: <https://doi.org/10.32782/2663-6085/2025/79.2.46>

12. Куявець Д. М., Карлінська Я. В., Литвиненко С. П., Пшенична Н. С., Чернякова Ж. Ю. Цифрові технології як інструмент підвищення якості вищої освіти. *Суспільство та національні інтереси*. 2025. № 6(14). С. 358–370. DOI: [https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-6\(14\)-358-370](https://doi.org/10.52058/3041-1572-2025-6(14)-358-370)

13. Никонорова Л. Інноваційні технології в освіті: метод проєктів у вивченні іноземних мов. *Інноватика у вихованні*. 2020. Т. 2, № 11. С. 216–222. DOI: <https://doi.org/10.35619/iiv.v2i11.206>

14. Бондар Г., Нестеренко І. Роль іноземної мови у формуванні професійної мобільності в підготовці майбутніх фахівців у немовних ЗВО. *Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету*. 2021. № 1. С. 164–170. DOI: <https://doi.org/10.31499/2307-4906.1.2021.228835>

15. Давидюк А. Р., Марусич О. О., Дерняєва О. В. Штучний інтелект як фактор змін у навчанні іноземних мов: український контекст. *Педагогічна Академія: наукові записки*. 2024. № 12. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.14059368>